

**1921-01-16**

**SENDER**

Augusta Pedersen

**RECIPIENT**

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

**FACTS**

Document type:  
Letter

Sender's location:  
Lille Veum, Brørup

Archive:  
Mappe 86 nr. 43

**TRANSCRIPTION**

Afventer transskription.

Lille Væum 16/11 21

Kære Agnete og Joakim Skovgaard Er blevet

Jeg tænker på jer, det kan jeg da skrive, om end det ikke bliver til et brev. Siden Anders er borte, trænger jeg end mere til at samles med alle vore venner, da først og sidst dem vi lever sammen i Gud med. Og på det borte ser det godt, men jeg kan bedst på dem til at komme, om siden jeg har fået en ny oven her i selten som rigtig. Nu varme og altid gode det helt herude. Her kan jeg være ene - og så kommer de. Jeg tænkte også på jer, da jeg for ikke så lange siden kørte et stykke vej ind i Vesterhavet for at nå biden, og med den til Rom. Kan I huske en st. Claus aften da vi kørte over til Havn? Var Anders da ikke med? Det er da vist jeg ikke husker det klart nu. Rom ligger en halvreds mil fra fastlandet, som de siger derovre. Og der er gamle Rømningskø, der altid har været ovre på det. Men Kongen og dronningen var hos dem i sommer, og det glemmes ikke.

Det var, nede fra Trøjborg, hvor Eli og jeg var en Ederp. at jeg kom til Rom. Det jeg var på Trøjborg var i 1917 da manden var i Katowice og sandsynligvis store. Men det er de så vist også en, skidt Kannebrog var på den høje stang. Det er ikke til at skrive om, for det er så mangfoldigt, men med præsterne der det kommer lidt ud mange steder, over skoleforholdene er der vel nok en stor lysning, men det bliver eksamen skolen der tager de fleste, og så er der den store vrødet og upålidelighed og begynder efter at komme ovenpå, Krigens onde følger, der dukker hovedet op, og så var det ikke kunde ventes. \*  
Hvor er vi dog langt fra målet, selv når vi har nået et, vi mennesker. Der er kun en der en gang kan sige: Alt er rede.

Jeg var glad ved eders børn i sommer. Først Petes og Elue og senere de tre. Ja hvor det har været, og er godt for Anders og mig at vi har dem til venskab - vi som ikke har barnene hos os, trænger sådan til at leve med, og forstås af unge.

I tror da ikke at jeg ser bare hælbait på soinder.  
 gyderne, nej, det er der virkelig vist ingen grund til-  
 men meget af det der er en arbejds ful fra nys-  
 side, forstår jeg ikke der er lægdom i. Gennem en  
 stille og langsom øket kan et sådant arilangt brudd, kan  
 heles. Tid og længe må til der. Men, at vi en  
 gang vil blive virkelig og helt genforenede, det kan  
 da ikke en tvivle om, for har oplevet hvordan Gud selv  
 har taget den dag i sin hånd, - og end kan bæl har  
 klængfulde streng.

Stærker I har angivet for mig i eller ved end med alle?  
 eller på grund af den? og det er det?  
 Og det ved jeg det ikke har alle er i venter  
 - og om og George er da hyggene?  
 I har det alligevel er godt her i venter. Det er en  
 skole Christian, den der ofte har været her i venter  
 og længe tid, han er både lærer og præst. Han har  
 arbejdet i haven til sin død, og bagefter har han  
 studiet, for at han er god at alle med, og  
 han holder af landet, jeg har også en god frugt.  
 Og det er en frugt og anemon og vil de gøre det.  
 En stor del af det er det at "a frugt" flytter herfra.  
 De holder en at for sig at det er i venter.  
 Korte. Men I nu ikke sagt at her var en frugt  
 kan findes.

Her dags det, jeg kan her de andre kommer  
 af, og alle på blinde denne anemonhøst  
 jeg har den frugt af en af de gamle, forresten  
 og også jeg i til lykke!  
 God frugt for alle fra  
 "Mestert"